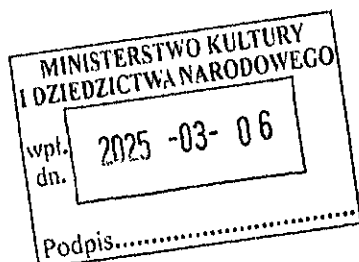

Wysoka, dnia 6 lutego 2025 r.

Rada Miasta i Gminy Wysoka

Pl. Powstańców Wielkopolskich 20/21

89-320 Wysoka

Pani Hanna Wróblewska

Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Ul. Krakowskie Przedmieście 15

00 – 071 Warszawa

Petycja

składana w interesie publicznym, w obronie władztwa planistycznego gminy, a przeciw wpisaniu do Rejestru zabytków nieruchomych województwa wielkopolskiego „szlaku kolejowego Wyrzyskiej Kolei Powiatowej na odcinku od ul. Św. Walentego do stacji Wysoka w miejscowości Wysoka, gmina Wysoka, powiat pilski”.

Rada Miasta i Gminy Wysoka w oparciu o art. 1 i art. 2 ust. 1, ust. 2 pkt 1) i 2) ustawy z dnia 11 lipca 2014 r., o petycjach [Dz.U.2018.870 t.j.], a także art. 63 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej [Dz.U.1997.78.483], stawia swój zdecydowany sprzeciw wobec uznania starego torowiska kolei wąskotorowej, biegnącego w geodezyjnych granicach działek ewidencyjnych nr;

Id.dz.: 301909_4.0001.547

Id.dz.: 301909_4.0001.114

oraz przez fragmenty działek ewidencyjnych o nr;

Id.dz.: 301909_4.0001.75

Id.dz.: 301909-5.0014.43,

za zabytek, postuluje za uchyleniem decyzji Wielkopolskiego Konserwatora Zabytków WUOZ w Poznaniu z dnia 16 grudnia 2024 r., znak Po-WD.5140.6881.8.12R.2024 Nr rejestru 1245/Wlkp/A, którą w naszej ocenie wydano z naruszeniem władztwa planistycznego Gminy Wysoka. Wnosimy jednocześnie o włączenie / przekazanie niniejszej petycji jako dowodu w sprawie prowadzonej z tytułu odwołania od w/w decyzji, złożonego w dniu 2 stycznia 2025 r., znak Or.I.0059.4.2024 przez Burmistrza Miasta i Gminy Wysoka.

Postępowanie administracyjne w sprawie wpisania do rejestru zabytków nieruchomych województwa wielkopolskiego szlaku przejazdu kolejki wąskotorowej ze stacji Łobżenica do stacji Białośliwie i odcinków tras Czajcze – Wysoka, Niezychowo – Polinowo, znajdujących się na terenie gmin Białośliwie, Wysoka, Łobżenica i Wyrzysk, było prowadzone z urzędu za inicjatywą Towarzystwa Wyrzyska Kolejka Powiatowa (dalej WKP). Wielkopolski Wojewódzki Konserwator Zabytków (dalej WWKZ) objął ochroną konserwatorską i wydał decyzje o wpisaniu do rejestru zabytków wszystkich wymienionych wyżej szlaków z tym, że szlak Czajcze – Wysoka, objął wpisem na odcinku od stacji Czajcze do przecięcia z ulicą Św. Walentego (wyjazd drogą powiatową w kierunku Wysoka Wielka),

nie zaś jak oczekiwało Towarzystwo WKP, do stacji Wysoka. W sprawie uczestniczył Burmistrz Miasta i Gminy Wysoka, skutecznie prezentując dowody na to, że objęcie wpisem do rejestru zabytków końcowego odcinka tego szlaku;

- byłyoby zdecydowanie wbrew dobru publicznemu,
- zburzyłyoby wieloletnią politykę przestrzenną,
- byłyoby ze szkodą dla mieszkańców i właścicieli okolicznych gruntów,
- stworzyłyoby sytuację w której władza lokalna zmuszona będzie dopuścić się nierównego traktowania obywateli / inwestorów znajdujących się w podobnej sytuacji,
- naraziłoby samorząd na nieracjonalne i nieuzasadnione wydatkowanie środków,
- utrudni wykonywanie zadań własnych gminy.

Niestety na skutek odwołania złożonego przez Towarzystwo WKP, Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego decyzją z dnia 18 kwietnia 2024 r. znak DOZ-OAiK.650.771.2023.ML uchylił decyzję WWKZ z dnia 30 czerwca 2023 r., znak Po-WD.5140.6948.47.2020, wydaną w sprawie niewpisania do rejestru zabytków spornego odcinka szlaku i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia. Minister zalecił jednocześnie, aby organ I instancji przeprowadził oględziny przedmiotowego fragmentu szlaku kolejowego uznając, że główną przesłanką dla oceny zasadności jego ochrony konserwatorskiej jest stwierdzenie, czy jest on zachowany w czytelnym przebiegu wraz z torowiskiem oraz na ile stanowi integralny i spójny element zachowanego szlaku kolejowego Wyrzyskiej Kolei Powiatowej. Zatem organ II instancji nie negował zasadności innych argumentów i okoliczności prezentowanych przez Burmistrza Miasta i Gminy Wysoka w toku wcześniejszych postępowań, a jedynie podkreślił konieczność ustalenia walorów rzeczy, które deprimowałyby ją do rangi obiektu wartego wysokiego stopnia ochrony, jakim jest wpis do rejestru zabytków. Innymi słowy wydaje się, że do rozważenia pozostało co jest do zyskania i przy jakich kosztach. Wskazał, aby zweryfikować znaczenie owego zabytku jako całości – czyli na ile sam w sobie jest ten odcinek spójny i integralny z całym szlakiem. Tym niemniej WWKZ decyzją z dnia 16 grudnia 2024 r., znak Po-WD.5140.6881.8.12R.2024 orzekł wpisać do rejestru zabytków szlak kolejowy Wyrzyskiej Kolei Powiatowej na odcinku od ulicy św. Walentego do stacji Wysoka i nie wpisać do rejestru zabytków fragmentu szlaku kolejowego Wyrzyskiej Kolei Powiatowej na odcinku od ulicy św. Walentego do stacji Wysoka, stanowiącego tor odstawczy wraz z rozjazdem nr 2 i rozjazdem nr 4 położonych na dz. nr 114 i 115/2 obr. m. Wysoka (Id.dz.: 301909_4.0001.114, 301909_4.0001.115/2).

Trudno wprost nie zauważyć, że organ tą decyzją kuriozalnie, ani nie potwierdził integralności tego odcinka szlaku, ani nie potwierdził jego nieodzownej spójności z resztą szlaku. Wręcz podzielił go, stosując w uzasadnieniu odwrotność retoryki prezentowanej zarówno w tym, jak i we wcześniejszych postępowaniach przez Burmistrza Miasta i Gminy Wysoka. WWKZ postanowił uznać za zasadny postulat Towarzystwa WKP, by nie wpisywać do rejestru zabytków toru odstawczego wraz z rozjazdem nr 2 i 4. Dodać należy, że są one usytuowane w końcowym odcinku przedmiotowego szlaku liczącego łącznie raptem nieco ponad 800 m. Jak wskazał tytułem uzasadnienia, tor ten obecnie w dużej części zlokalizowany jest na działce mieszkaniowej o nr ewidencyjnym 115/2 obręb m. Wysoka (Id.dz.: 301909_4.0001.115/2) i bezpośrednio przylega do prywatnych zabudowań gospodarczych, co uniemożliwia wykorzystanie tego toru zgodnie z jego przeznaczeniem. Zatem organ wyłączył tor odstawczy z dwoma rozjazdami, albowiem uznał, że niemożliwe jest ich wykorzystanie zgodnie z przeznaczeniem. Tym samym przyjął, że pozostała część 800 metrowego szlaku, nadaje się do wykorzystania zgodnie z przeznaczeniem mimo, że całość rozpatrywanego odcinka szlaku przebiega przez tereny zabudowy mieszkaniowej i nie ma możliwości, by uruchomić na nim przejazd kolei (nawet w trybie okazjonalnym). Ujmujemy się w tym momencie w obronie interesów pozostałych mieszkańców domów zlokalizowanych w sąsiedztwie torowiska. Ustawa o transporcie kolejowym określa odległości minimalne i stanowi, że budowle i budynki mogą być usytuowane jedynie w

odległości nie mniejszej niż 10 m od granicy obszaru kolejowego, z tym że odległość ta od osi skrajnego toru nie może być mniejsza niż 20 m. Z racji tej, iż od siedemnastu lat, realizowana była uchwała Rady Miasta i Gminy Wysoka z dnia 18.11.2005 r. nr XXXIV/231/2005 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Wysoka i realizowana jest w tej chwili uchwała z dnia 23.06.2022 r. nr LI/381/2022 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Wysoka w rejonie ulic Strzeleckiej (PKP), Św. Walentego i Akacjowej, część inwestorów już usytuowała swe obiekty w odległościach dopuszczonych miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego, ale mniejszych niż odległości jakie byłyby wymagane w przypadku sąsiedztwa z usankcjonowanym obszarem kolejowym. Pozostała część zapewne nosi się z tym zamiarem. Niestety dokonanie wpisu do rejestru zabytków rozpatrywanego odcinka szlaku, skutkuje znacznymi ograniczeniami inwestycyjnymi i użytkowymi na tym obszarze.

Rada Miasta i Gminy Wysoka będzie bronić swoich praw do kształtowania lokalnej polityki przestrzennej, ale nawet jeśli będzie zmuszona do dokonania zmian w planach przestrzennych, to i tak pozostaną w sąsiedztwie torowiska domy mieszkalne, które już wybudowano i tej rzeczywistości nie sposób zmienić. Sytuacja w której część mieszkańców skonsumowała ustalenia danego planu przestrzennego i zlokalizowała swoje obiekty w liniach zabudowy tym planem ustanowionych, (czasem przy samym torowisku - jak to miało miejsce w przypadku współwłaścicieli dz. nr ewid. 115/2; Id.dz.: 301909_4.0001.115/2), a pozostała część będzie tej możliwości pozbawiona, to jest to sytuacja o znamionach nierównego traktowania w podobnej sytuacji. Takich sytuacji Rada Miasta i Gminy Wysoka tworzyć nie powinna i nie chce.

Infrastruktura kolejowa znajdująca się na omawianym szlaku nie nadawała się do użytkowania w chwili przejęcia i nie nadaje się dziś (w zał. nr 1 fot. torowiska z 2020 r.). Koniecznym byłoby przeprowadzić poważne inwestycje budowlane, które to nie są możliwe do zrealizowania nie tylko ze względu na uwarunkowania logistyczne, ukształtowanie i położenie terenu, wymogi obowiązujących przepisów, ale również na możliwości budżetowe niewielkiej gminy miejsko - wiejskiej i obowiązek racjonalnego dysponowania środkami. Zgodnie z art. 44 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r., o finansach publicznych [Dz.U.2024.1530 t.j.], wydatki publiczne powinny być dokonywane w sposób celowy i oszczędny. Tej celowości tu nie widzimy, koszt w wymiarze finansowym, ale i społecznym, znacząco przewyższa potencjalne dobro uzyskane. Dołączenie spornego odcinka szlaku do odcinka kończącego się przed ul. Św. Walentego, nie wnosi do wartości zabytku niczego więcej, wiele natomiast burzy. Układ urbanistyczny miasta jest taki, że torowisko kolejki na wysokości ul. Św. Walentego dokładnie oddziela starą część miasta od nowej. W zamyśle dokumentów planistycznych było stworzenie płynnego przejścia pomiędzy znajdującą się w strefie ochrony konserwatorskiej, zabytkowej zabudowy plombowej ulicy (z licznymi budynkami wskazanymi do zachowania), a nowym rozległym osiedlem domów jednorodzinnych. Budowa ścieżki pieszo – rowerowej szlakiem kolejki, z zachowaniem fragmentów infrastruktury kolejowej, z odtworzeniem kolorystycznym przebiegu torowisk na jej nawierzchni, wydawało się idealnym rozwiązaniem. Ponadto, w końcowym odcinku szlaku Czajcze – Wysoka, biegnącego do skrzyżowania z ulicą Św. Walentego, gmina posiada grunty - gabarytowo odpowiednie (z możliwością ewentualnego powiększenia), by zaakcentować na nich stację końcową. Jest to miejsce przewidziane też do przeniesienia toru mijankowego oraz rozjazdów. W 2019 r., mieszkańcy ulicy Św. Walentego, w liczbie 72 osób, wystąpili z wnioskiem o zaprojektowanie drogi w przebiegu torowiska i utworzenia dojazdów do posesji od strony zachodniej. Budynki mieszkalne są tam sytuowane w linii ulicy, zaś gospodarcze i zagrodowe, typowo jak w zabudowie siedliskowej, czyli obwiedniowo w bocznych granicach działek z zamknięciem od tyłu posesji. W związku z tą zabytkową zabudową plombową, budynki zlokalizowane w głębi posesji pozostawały w znacznej liczbie niedostępne z ulicy dla służb ratownictwa pożarniczego. W tej sytuacji, w porozumieniu z mieszkańcami, w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego

zaprojektowano wspólny trakt komunikacyjny 1KDD (chodniki, drogi rowerowe), poszerzony o 10 m kosztem gruntów prywatnych (jezdnia – dojazd do zapleczy posesji) dla zabezpieczenia pożarowego zachodniej strony ulicy Św. Walentego. Tak oto po raz kolejny zaprojektowano rozwiązanie, które poza wszystkim, jest zadaniem własnym gminy. Projektowano już ich kilka, ale żadne z nich nie doczekało realizacji w związku z powracającym tematem kolejki wąskotorowej, który ewoluuje i blokuje wiele zamierzeń inwestycyjnych. Inna rzecz, że nie każde zamierzenie, jak przykładowo ścieżka rowerowa, może być realizowane wspólnie, czy w sąsiedztwie torowisk. Pragniemy zwrócić tu uwagę, że cała ulica, nie tylko kolejka ma swoją wartość historyczną i przedkładanie ochrony zdewastowanego torowiska nad ochronę pożarową ludzi mieszkających w zabudowie zwartej, nie jest właściwe.

W protokole z dnia 8 października 2024 r. wiele miejsca poświęcono infrastrukturze szynowej, niewiele i mało wnikliwie odniesiono się do stanu podkładów, a niemal wcale do ukształtowania terenu, w tym pominięto stan techniczny i sprawność nośną budowli ziemnej jaką jest nasyp. Pominięto też kwestię stabilności skarp. Część trasy znajduje się w wąwozie o stromych zboczach, część na wąskim nasypie. Są fragmenty gdzie płaszczyzna zwieńczająca nasyp sytuuje się na poziomie górnej krawędzi płotów okalających pobliskie domostwa. Kolej będzie się przemieszczać niejako ponad głowami mieszkańców, tuż przy ogrodzeniach domostw. Jak tu zapewnić bezpieczeństwo mieszkańcom Wysokiej? Nie stawiamy pytania czy możliwe jest wykorzystanie szlaku zgodnie z przeznaczeniem. My jako przedstawiciele organu stanowiącego tej gminy, stawiamy WWKZ pytanie odwrotne. Czy możliwe jest funkcjonowanie terenów mieszkaniowych zgodnie z przeznaczeniem, skoro będzie je przecinał szlak kolejowy? Miasto się rozbudowało, przestrzeń już wyeliminowała tę funkcję. Kiedyś kolejka jechała wśród pól, skrajem miasteczka. Teraz tor przebiega pośród działek prywatnych o innej niż komunikacyjna, czy rolna funkcji. Logistycznie do tego toru nawet nie ma dostępu, to wąski pas gruntu skomunikowany jedynie z dwoma przecinającymi go drogami powiatowymi. Podejmując tok rozumowania za WWKZ przyjmujemy, że tor szlakowy służy do ruchu kolei, w przypadku kolei wąskotorowej, w grę wchodzi raczej transport ludności. Przy tego typu przeznaczeniu nieodzownym jest, by trasę kończyła stacja. Pod znakiem zapytania stawiamy zatem ciągłość i integralność szlaku, który się w ten sposób nie kończy. Na działce nr ewidencyjny 114 obr. m. Wysoka (Id.dz.: 301909_4.0001.114) nie znajduje się dworzec, ani też nie ma miejsca, by go ewentualnie sytuować. Tor szlakowy biegnie bezpośrednio przy skarpie, toteż wysiadanie pasażerów od strony zachodniej byłoby wysoce niebezpieczne. Wysiadanie zaś na stronę wschodnią, czyli w kierunku toru mijankowego, rodzi jeszcze większe zagrożenia ponieważ kolejka na tym końcowym odcinku szlaku może lub musi zawrócić. Wysiadanie z wagonów sytuowanych natomiast na torze mijankowym jest niedopuszczalne, albowiem nie do tego jest ten tor przeznaczony, a ponadto pasażerowie pozostawaliby albo między torowiskami, albo w przestrzeni raptem 3 - 4 m jakie zostały do krawędzi rzeczonyj działki, graniczącej tu z zabudowaniami i nieruchomością prywatną. Kolej może być zabytkowa, ale dawne przepisy bezpieczeństwa nie będą wiążące. Trzeba będzie stosować się do tych które obowiązują dziś. Odrębną kwestią pozostaje prowadzenie ruchu kolejowego w obszar o wątpliwych walorach turystycznych, pomiędzy zabudową mieszkaniową jednorodzinną i dwoma osiedlami wielorodzinnymi, na skraj miasta, w sąsiedztwo drogi wojewódzkiej. Żadnych walorów widokowych, usług gastronomii itp.

Jeśli natomiast ten ruch kolejowy, który budzi taki niepokój społeczności i sprzeciw Rady Miasta i Gminy Wysoka oraz Burmistrza Miasta i Gminy Wysoka, nie jest możliwy do przywrócenia, to stosowanie takiej rangi ochrony konserwatorskiej jak wpis do rejestru zabytków narusza w naszej ocenie zasadę proporcjonalności. W takim przypadku, sposób zabezpieczenia zaproponowany w obowiązujących planach przestrzennych, - w uzgodnieniu z właściwymi służbami konserwatorskimi, należałoby uznać za wystarczający. Przypomnijmy, że uchwała Rady Miasta i Gminy Wysoka nr LI/381/2022 z dnia 12 lipca 2022 r., w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania

przestrzennego miasta Wysoka w rejonie ulic: Strzeleckiej (PKP), Św. Walentego i Akacyjowej, w § 8 pkt 2) w zakresie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych, oraz dóbr kultury współczesnej stanowi: „na terenie oznaczonym symbolem 1KDD, ochronę infrastruktury torowej wąskotorowej linii kolejowej ujętej w wojewódzkiej ewidencji zabytków, z dopuszczeniem rozbiórki tego fragmentu torowiska i lokalizację w miejscu torowiska ciągu pieszo-rowerowego, przy zastosowaniu odwzorowania kolorystycznego przebiegu toru w tym miejscu, przy zachowaniu przepisów odrębnych”. Podobnie w ustaleniach uchwały Rady Miasta i Gminy Wysoka nr L/371/2022 z dnia 23 czerwca 2022 r., w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Wysoka w rejonie ulic: Dworcowej, Kościuszki, Akacyjowej – strona południowa, Strzeleckiej, Św. Walentego i Kościelnej, zmienionej uchwałą nr LXXIV/547/2024 z dnia 20 marca 2024 r., w § 8pkt 5) przyjęto ustalenie: „na terenach oznaczonych symbolami 3KDD, 4KDD i 5KDD nakaz zachowania istniejącej infrastruktury torowej i torowiska kolejki wąskotorowej, ujętej w wojewódzkiej ewidencji zabytków, z dopuszczeniem: a) rozbudowy infrastruktury torowej i torowiska kolejki wąskotorowej o tor mijankowy, zlokalizowany na terenie 5KDD, przy zastosowaniu przepisów ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, b) rozbiórki torowiska leżącego w granicach terenu 3KDD i lokalizację w miejscu torowiska ciągu pieszo-rowerowego, przy zastosowaniu odwzorowania kolorystycznego przebiegu toru w tym miejscu”.

Ponadto wskazujemy, że nie jesteśmy zarządcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 28 marca 2003 r., o transporcie kolejowym [Dz.U.2024.697 t.j.]. Nie prowadzimy działalności polegającej na zarządzaniu infrastrukturą kolejową oraz wykonywaniu przewozów kolejowych i nie zamierzamy prowadzić takiej działalności. Jesteśmy użytkownikiem wieczystym działek i właścicielem budowli – tory, przepust i linie oświetlenia. Ta infrastruktura posiada status własności prywatnej co zgodnie z definicją prezentowaną w art 4. pkt 1c ustawy przywołanej wyżej, obliguje nas do wykorzystania jej do potrzeb innych niż przewóz osób. Nawiasem mówiąc, w związku z tym, że ta infrastruktura jest nieczynna, to zgodnie z art. 3. ust. 2 przywołanej ustawy, nie miał zastosowania art. 38ba tej ustawy a dotyczący konieczności wdrożenia procedur likwidacyjnych.

Działki budowlane dotychczas niezabudowane, zostały ponad wszelką wątpliwość zakupione po to, aby zrealizować na nich inwestycje. Zakupiono je z uwagi na odpowiadające nabywcom ustalenia danego planu przestrzennego. Ponadto na wszystkich działkach, także tych zabudowanych, plany określają linie zabudowy w wielu przypadkach na tyle szeroko, by mieszkańcy mieli możliwość dokonywania, wg potrzeb i w czasie dla siebie odpowiednim, rozbudowy obiektów istniejących, czy też sytuowania dalszej zabudowy pomocniczej, gospodarczej, czy garażowej. Ustalenia planu przestrzennego są wiodącym elementem w szacowaniu wartości działek. Jeżeli zatem organ właściwy jakim jest Rada Miasta i Gminy Wysoka uchwalił plany przestrzenne, to uczestniczył w kształtowaniu (podnoszeniu) ich wartości. Konsekwentnie, jeżeli organ będzie zmuszony te plany zmienić w związku z wpisaniem przedmiotowego odcinka szlaku kolejowego do rejestru zabytków i co nieuniknione, ograniczyć walory inwestycyjne tych działek, to zadziała wbrew interesom swoich obywateli i przeciw własnej wieloletniej polityce przestrzennej. Będzie także zmuszony ponieść koszty odszkodowań o których mowa w art. 36, 37 i 37¹ ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym [Dz.U.2024.1130 t.j.], a także innych szkód materialnych i niematerialnych. Do poniesienia będą też koszty wprowadzenia zmian planów przestrzennych. Zważywszy, że Rada Miasta i Gminy Wysoka jest konsekwentna w realizowaniu swej polityki przestrzennej i kontynuuje ją poczynawszy od Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania przestrzennego przyjętego uchwałą Nr XXXII/221/01 w dniu 13 lutego 2001 r., a w sporządzaniu każdego następnego dokumentu planistycznego uczestniczył właściwy wojewódzki konserwator zabytków i uzgodnił każdy plan przestrzenny, z których do roku 2024 żaden nie przewidywał reaktywacji szlaku kolejowego, będziemy zmuszeniu wystąpić z żądaniami odszkodowawczymi. Natomiast zaistniały stan rzeczy, zmuszeni

jesteśmy uznać za próbę naruszenia władztwa planistycznego. Zgodnie bowiem z art. 3 ust. 1 przywołanej wyżej ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym „kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalanie gminnych aktów planowania przestrzennego, z wyjątkiem morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej oraz terenów zamkniętych ustalonych przez organ inny niż minister właściwy do spraw transportu, należy do zadań własnych gminy”. Zasmucającym jest fakt, że burmistrz jako organ sporządzający plan, wielokrotnie wykazał otwartość i elastyczność samorządu na etapie postępowań planistycznych prowadzonych intensywnie w ostatnich latach. Zaakceptowane zostały pozostałe szlaki zlokalizowane na obszarze gminy, objęte decyzjami WVKZ z 2023 r.

Dodatkową okolicznością napawającą obawą jest rygor zwrotu wartości przekazanej nieodpłatnie nieruchomości na rzecz PKP. W zakresie nieruchomości (dz. nr ewid. 547, 278, 114, 495 i 496 obr. m. Wysoka) zostało na nas przeniesione nieodpłatnie przez Polskie Koleje Państwowe S.A. z siedzibą Al. Jerozolimskie 142A, 02-305 Warszawa, w trybie art. 39 ust. 3 ustawy z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji i restrukturyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe”, prawo użytkowania wieczystego działek oraz prawo własności budowli zlokalizowanych na tych działkach, to jest fragmenty torów, przepusty, linia oświetleniowa. Przekazujący w umowie oświadczył, że działki i usytuowane na nich fragmenty torów, linia oświetlenia oraz przepust są nieczynną częścią wąskotorowej linii kolejowej Czajcze - Wysoka zlokalizowanej na terenie gminy Wysoka i stanowią one integralną część torowisk Zespołu Wyrzyskiej Kolejki Powiatowej ujętej w Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków. Jednocześnie przekazujący PKP w umowach przeniesienia, uwarunkował bezpłatne przeniesienie koniecznością przeznaczenia przez przejmującego Urząd Miasta i Gminy Wysoka przedmiotowych nieruchomości „... na cele związane z inwestycjami infrastrukturalnymi służącymi wykonywaniu zadań własnych jednostki samorządu terytorialnego w dziedzinie transportu, to jest ścieżki pieszo – rowerowe”. W celu zagwarantowania przeznaczenia przez przejmującego wspomnianych nieruchomości na wskazane cele, przekazujący do umów przeniesienia wprowadził klauzulę odszkodowawczą dla Urzędu Miasta i Gminy Wysoka, zgodnie z którą „... w przypadku wykorzystania przez Miasto i Gminę Wysoka nieruchomości będących przedmiotem przekazania niezgodnie z celem jaki był podstawą przekazania w całości lub w części przejmujący zobowiązuje się do zapłaty na rzecz PKP S.A. kwot stanowiących równowartość aktualnej ceny rynkowej (185 328,0 zł. i 203 290,0zł.)...”. Urząd Miasta i Gminy zaakceptował w umowie przekazania uwarunkowania odszkodowawcze będąc pewnym, że do wdrożenia procedur odszkodowawczych na pewno nie dojdzie z uwagi na zapisy zawarte w wówczas obowiązującym na całym tym terenie miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego - uchwała Rady Miasta i Gminy Wysoka z dnia 18 listopada 2005 r., Nr XXXIV/231/2005. Trzeba w tym miejscu podkreślić, że powołany wyżej plan miejscowy był sporządzany z przewidzianym w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym udziałem społeczeństwa. W zakresie sposobów planowanego zagospodarowania przedmiotowych obszarów (ZP6, KD10, KDW, Kx i KK2) opisanych na załączniku graficznym, do uchwały nie wniesiono jakichkolwiek uwag, wniosków ze strony społeczności Miasta i Gminy Wysoka w tym również ze strony Towarzystwa Wyrzyska Kolej Powiatowa. Warto też nadmienić, że w karcie ewidencyjnej zabytku nr 594/Pi/Ew. pn. „Wyrzyska Kolej Powiatowa – Zespół” w punkcie 20 tej karty zapisano: „Odcinki wyłączone z eksploatacji, ze zdemontowanymi torowiskami wykorzystać do budowy np. dróg rowerowych służących rekreacji, i turystyce chroniąc przy tym w formach symbolicznych fragmenty/relikty budowli, budynków (tutaj dopuszcza się zmiany programów użytkowych i modernizacyjne”.

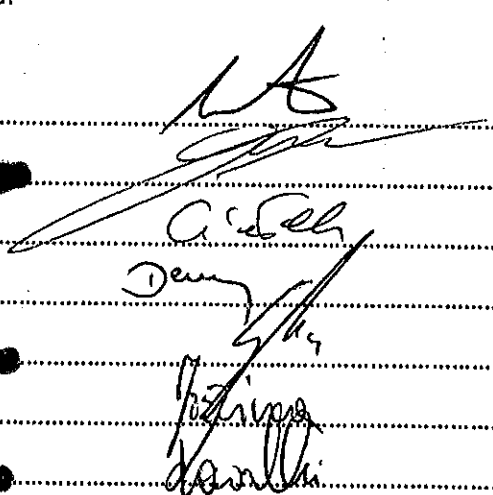
Zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. [Dz.U.2024.1465 t.j.] o samorządzie gminnym, gmina wykonuje zadania publiczne w imieniu własnym i na własną odpowiedzialność, posiada osobowość prawną, a jej samodzielność podlega ochronie sądowej. Do zadań własnych gminy należą

w myśl art. 7 teŝe ustawy, międy innymi utrzymywanie ładu przestrzennego, ochrona zabytków i opieka nad nimi, utrzymywanie porządku publicznego i bezpieczeŝstwa obywateli oraz ochrony przeciwpoŝarowej. Akty planowania miejscowego są dla gminy istotnym czynnikiem kształtowania krajobrazu. Nasze plany przestrzenne nigdy nie  ostawiaj bezpo ednio na zabytkową strukturę i dziedzictwo znajdujące się na terenie gminy. We wszystkich przypadkach procedury planistyczne prowadzone były zgodnie z przepisami dot. planowania przestrzennego, przepisami odrębnymi i stanowiskami organów uzgadniających. Przy dokonywaniu ustaleŝenia Wysoka przestrzegała zasad prawidłowego wykonywania władztwa planistycznego, mając na względie w szczegółności spełnianie wymogów naleŝytego waŝenia interesów, proporcjonalności (wynikającej z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP) i równości wobec prawa. Wpisanie do rejestru zabytków fragmentu szlaku kolejowego Wyrzyskiej Kolei Powiatowej od ul. Św. Walentego w miejscowości Wysoka do stacji Wysoka, po skutkuje w naszej ocenie naruszeniem wszystkich tych wymogów, a takŝe dotkliwie utrudni wykonywanie zadaŝ wasnch gminy oraz spowoduje konieczność nieracjonalnego wydatkowania środków publicznych. Z tych przyczyn opowiadamy się za uchycieniem decyzji Wielkopolskiego Konserwatora Zabytków WUOZ w Poznaniu z dnia 16 grudnia 2024 r., znak Po-WD.5140.6881.8.12R.2024, Nr rejestru 1245/Wlkp/A i odstąpieniem od działaŝ zmierzających do podniesienia form ochrony konserwatorskiej na tym odcinku szlaku poprzez jego wpisanie do rejestru zabytków.

Pragniemy jednocześnie powołać opinię dr Adama Kaczmarka – Biuro Analiz Sejmowych, Wydział Analiz Prawnych, publikowaną w Przeglądzie Sejmowym 6(155)/2029 s. 155-167; <https://doi.org/10.31268/PS.2019.84>. Opinia ta dotyczy oceny dopuszczalności składania petycji przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego. W ocenie autora nie sposób upatrywać ograniczenia prawa do składania petycji przez jednostki samorządu terytorialnego przez odwołanie się do treści art. 63 konstytucji. Fakt, ŝe określone prawo lub wolność są jednostce gwarantowane w konstytucji, nie oznacza generalnego braku moŝliwo ci zapewnienia ich przez ustawodawcę zwykłego innym podmiotom. Choć konstytucja nie gwarantuje prawa petycji jednostkom samorządu terytorialnego, to ustawa o petycjach nie zawiera postanowieŝ wykluczających moŝliwo ć składania petycji przez ten samorząd. Nie stoją temu na przeszkodzie względy celowościowe i funkcjonalne. W opinii zawarto rozwaŝania dotyczące identyfikacji organu właściwego do wnoszenia petycji w imieniu jednostki samorządu terytorialnego.

Podpisując petycję wyrażamy takŝe zgodę na ujawnienie i przetwarzanie naszych danych osobowych w trybie ustawy z dnia 11 lipca 2014 r., o petycjach, z zastrŝeniem adresów zamieszkania. Korespondencję zwrotną prosimy kierować na adres siedziby Rady Miasta i Gminy Wysoka, Pl. Powstaŝc Wielkopolskich 20/21, 89-320 Wysoka.

Bator Andrzej,	
Ciesielski Michał,	
Ciołek Jan,	
Demiŝska Emilia,	
Grzybowski Stanisław,	
Jżwina Marek,	
Kowalski Krzysztof,	

Napierała Ireneusz,

Napierała Ireneusz

Siodła Joanna,

Joanna Siodła

Stefen Krzysztof,

Stefen

Strzałka Paulina,

Strzałka

Szczepański Kamil,

Szczepański Kamil

Turkowiak Bogusław,

Turkowiak

Waškowiak Rafał,

Rafał Waškowiak

Wrzaszczak Grażyna,

Grażyna Wrzaszczak

Załączniki:

1. Fot. toru kolejki z 2020 r. (1.1.-1.5.)

Otrzymują:

1. Adresat
2. a/a Rada Miasta i Gminy Wysoka
w/m

Do wiadomości:

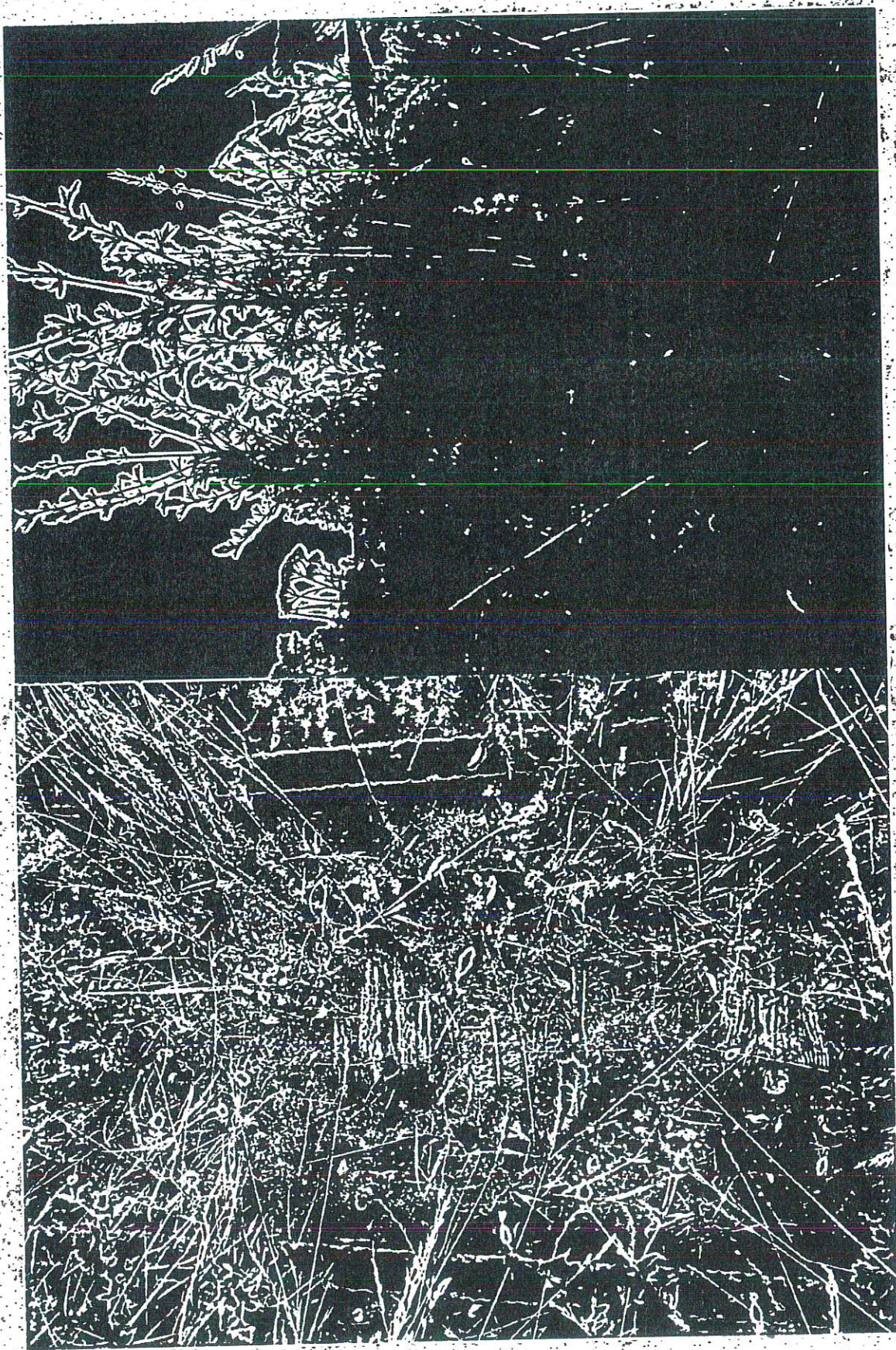
1. Wielkopolski Wojewódzki Konserwator Zabytków
Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków
w Poznaniu
ul. Gołębia 2
61-834 Poznań
2. Burmistrz Miasta i Gminy Wysoka
w/m

IF-W

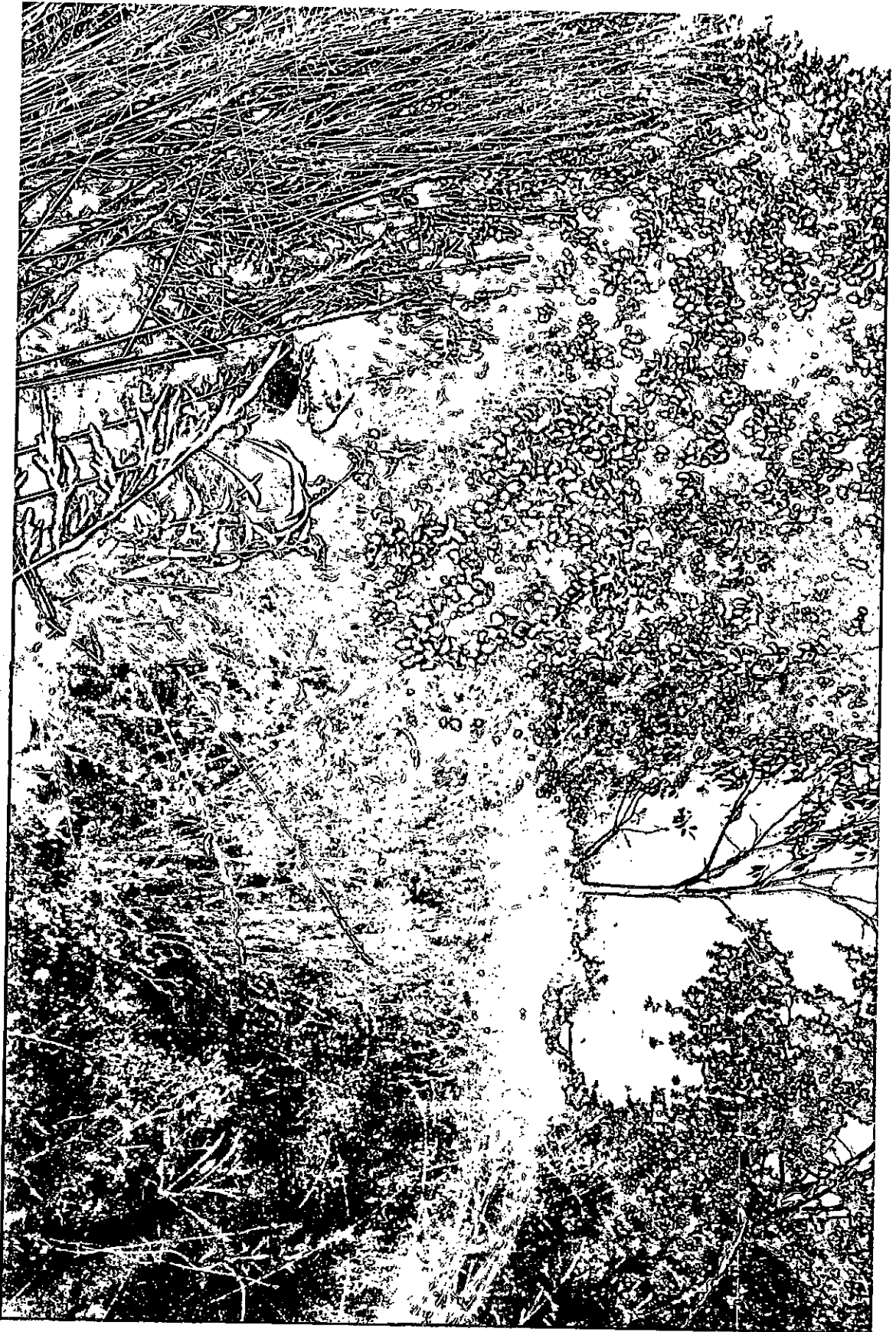
[Redacted signature area]

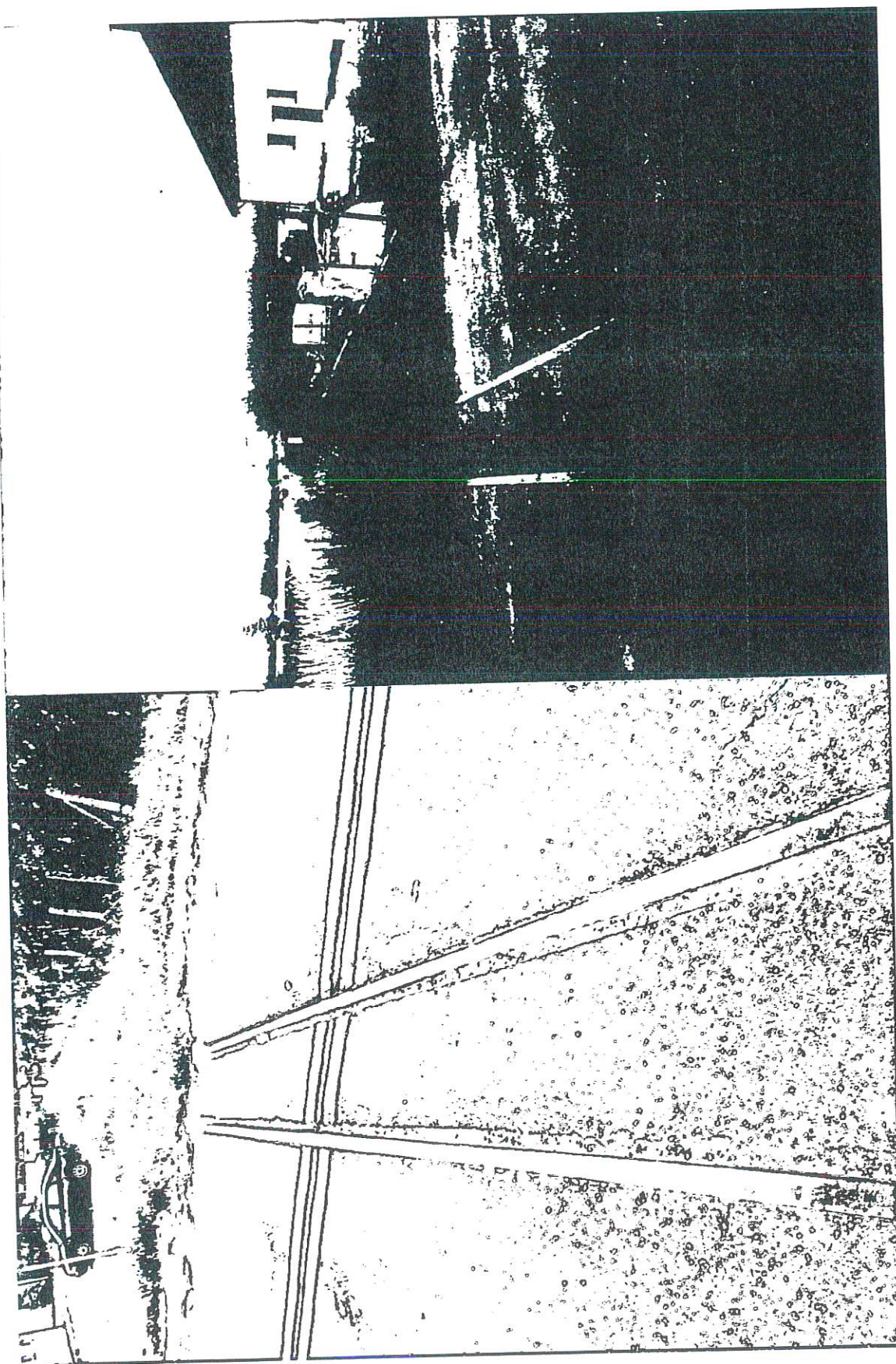
ZAF. NR 1.1.

ZAL. NR 1.2.

ZAL NR 1.3.

ZAL. NR 1.4.

ZAL NR 1.5.

